
“CEHENNEME İNDİ”

DR. LEE IRONS

KASIM 2012

Kilisede “Elçilerin İnanç Açıklaması”nı okuduğumuzda, İsa’nın “Pontus Pilatus yönetiminde acı çektiği, çarmıha gerildiği, öldüğü ve gömüldüğü” ifadesiyle ilgili hiçbir sorunumuz yoktur. Fakat diğerine, “Cehenneme indi” ifadesine geldiğimizde, başımızı kaşır ve ne anlama geldiğini merak ederiz. Mesih’in cehenneme indiği ifadesi Elçilerin İnanç Açıklaması’nda en bilinen ve en tartışmalı cümlelerden biridir.

Kimi Protestanlar bu ifadeye itiraz etmişlerdir. Bunlardan biri 16. yüzyılda Londra’daki Alman mültecilerinden oluşan bir topluluğa pastörlük yapan Walter Deloenus adlı Protestan bir pastördür. Cehenneme indi cümlesinin Kutsal Kitap’a uygun olmadığını söylemiş ve çıkartılmasını talep etmiştir. Fakat bu durum tartışmalara yol açmıştır ve zamanının pastörleri tarafından azarlandıktan sonra, hatalı olduğunu kabul etmiştir.

Bugün bile bu ifadeyi açıklamadan çıkarmak isteyen Wayne Grudem gibi tanınmış evanjelik akademisyenler vardır. 1991’de Grudem, “Cehenneme İnmedi: Elçilerin İman Açıklaması Yerine Kutsal Yazıları İzlemek Ricası” başlıklı bir makale yayınladı. Cehenneme indi ifadesinin daha sonra eklenildiğine, ilk olarak İ.S. 359’da Dördüncü Sirminyum İnanç Açıklamasında görüldüğüne işaret etmiştir. Cehenneme indi ifadesi İnanç Açıklaması’na İ.S. 650’li yıllara kadar evrensel olarak dahil edilmedi. Fakat Grudem’in esas argumanı, ifadenin Kutsal Kitapsal olmadığıdır. Kutsal Kitap’ın hiçbir yerinde İsa’nın cehenneme indiği öğretilmemektedir.

Calvin de bu ifadeyle ilgilenmiş ve yapılan itirazların ağırlığını hissetmiştir. Fakat eski bir inanç açıklamasını kurcalamak istememiş, bu nedenle bunu metaforik olarak yorumlamıştır. İsa Mesih’in cehenneme inmesinin, İsa’nın cehennem acısını ölümünden önce ruhunda çektiği anlamına geldiğini söylemiştir. Calvin’in yorumu teolojik olarak kabul edilebilirdir. İsa’nın beden acılarının yanı sıra “ruhunda en acı işkencelere dayandığı” doğrudur. Calvin’in metaforik yorumunun Avrupa Reform geleneğinde büyük bir etkisi vardır. Bu görüş Heidelberg Kateşizmi’nin 44. sorusunda kendisini açıkça gösterir:

S44: İnanç Açıklamasına “ölüler diyarına indi” ifadesi niçin eklenmiştir? Kişisel sıkıntılar ve denenme zamanlarında Mesih’in benim Rab’bim olduğundan, özellikle çarmıhta ve daha öncesinde Sözle anlatılamayan şiddetli elem, acı ve dehşet altında canının acı çekmesiyle beni cehennemden şiddetli elem ve eziyetinden kurtardığına emin kılar. Yeşaya 53, Matta 26:36-46, 27:45, 46, Luka 22:11, İbraniler 5:7-10, (Mezmur 18:5-6, 116:3)

Bu metaforik yorum, bugüne dek birçok Reform pastörü tarafından savunulmaktadır. Fakat ben “cehenneme indi” ibaresiyle bunun kastedildiğini düşünmüyorum. Eğer cehenneme indi ifadesi Mesih’in çarmıhta çektiği acıların metaforik anlatım şekliyse, o halde yanlış yeredir. “Çarmıha gerildi”den sonra ve “öldü ve gömüldü”den önce gelmelidir. İsa çarmıhta “Tamamlandı” demiştir, böylece Mesih’in kefareti acılarının ölmeden önce tamamladığını görüyoruz. Cehenneme, bizim yerimize hak ettiğimiz cezayı daha fazla çekmek adına ölümünden sonra gitmemiştir.

CEHENNEME İNDİ İFADESİ NASIL ANLAŞILMALIDIR?

O halde İnanç Açıklaması’ndaki “Cehenneme İndi” ifadesini çıkarmadan ya da onu tekrardan metaforik olarak yorumlamadan kurcalayamamcasak, bu ifadeyi nasıl anlamalıyız?

Bu konuya girmişken, “cehennem” kelimesiyle ilgili bazı yanlış anlamaları ortadan kaldırmalıyım. “Cehennem” kelimesini duyduğumuzda, genellikle nihai yargının yeri olarak düşünüyoruz. Kaybolanların günahlarından ötürü sonsuza dek cezalandırılacakları ateş gölünü düşünüyoruz. Bu nedenle, İnanç Açıklaması İsa cehenneme indi dediğinde, günahkarın sönmez ateşte cezalandırıldığı yere girdiğini düşünebiliriz. Fakat İnanç Açıklamasının söylediği şeyin tamamı bu değildir.

Buradaki sorun nedir? Sorun, linguistik bir sorundur. İbranice’den Grekçe’ye, Grekçe’den Latince’ye ve Latince’den Türkçe’ye çevrilen önemli teolojik kelimelerin çevrilmesiyle çözümlenmelidir. Bu uzun bir hikayedir, ama kısası şudur: Türkçe “cehennem” kelimesi iki farklı şeye işaret edebilmektedir. Günümüzde, dirilişten sonraki nihai yargı yerine işaret eder. Fakat orjinal olarak “cehennem” ölümler diyarı, dirilişten önce öldükten sonra ölümlerin gittiği yer anlamına gelmekteydi.

Türkçe’de daha fazla karışıklığa yol açan, iki farklı konsept için kelime vardır. Fakat Kutsal Kitap farklı kelimeler kullanır. Kutsal Kitap dirilişten sonraki nihai yargı yerinden bahsederken, oldukça yaygın olarak kullanılan kelime Gehenna’dır. Bu, İsa cehennemden ateşi hakkında uyarı yaparken kullandığı kelimedir. Vahiy Kitabında, dirilişten sonraki nihai yargının yerine Ateş Gölü denir.

Fakat Kutsal Kitap dirilişten önceki geçici yargıdan söz ederken, Gehenna kullanılan kelime değildir. Eski Antlaşma’da bedenden ayrılan ruhların geçici diyarına “ölümler diyarı”(Şeol) denir. Örneğin, Yakup’un oğulları Yusuf’un renkli giysisini yırtılmış ve üzerine kan bulaşmış olarak getirdikleride, Yakup, Yusuf’un öldüğünü düşündü. Avutulmak istemedi ve ölümler diyarına (Şeol) yas tutarak gideceğim”(Yaratılış 37:35) dedi. “Ölümler diyarı” (şeol) kelimesi İbranice Eski Antlaşma’da 65 kere kullanılır. Septuagint çevirmenleri 65 kullanımdan 61 kere İbranice “Şeol” kelimesini vermek adına Grekçe “Hades” kelimesini kullanmışlardır (Kelime dizinindeki eklere bakınız). Hades kelimesinin zaten Yunan mitolojisinden yan anlamları vardır. Hades hem yeraltını yöneten tanrının adı hem de yeraltının ismidir. Yeraltının kendisine işaret ederken, Hades kötü insanların işkence gördüğü karanlık zindan anlamına gelebilirdi. Ya da iyi ya da kötü ölümler diyarı için tarafsız bir manada kullanılabilirdi. Yaşamdan sonrasıyla ilgili Kutsal Kitapsal görüşle benzerlik

taşıdığından, Septaugant çevirmenler İbranice Şeol kelimesinin vermek adına bu Hades kelimesini ödünç aldılar. Böylece, Şeol ve Hades aynı şeylerdir. İyi veya kötü, kurtulmuş veya kaybolmuş bedenden ayrılan büyük ruhların gittiği tarafsız yere işaret eder. Kilit nokta Şeol/Hades'in tarafsız bağlama sahip olması ve Cehennem ya da Gehenna'nın olumsuz bağlamından tamamen farklı olmasıdır.

Grek pagan görüşünde olduğu gibi, Kutsal Kitapsal görüş Hades'in iki bölgeye tekrar ayrılmasıdır, biri kurtulanlar, diğeri kaybolanlar için. Bu, Luka 16'da İsa'nın zengin adam ve Lazar'la önceden belirttiği görüştür. Her ikisi de öldükten sonra Hades'e gitmiş olsa da, bu iki adam orada farklı deneyimlere sahiptirler. Fakir adam ölmüş ve melekler tarafından İbrahim'in bağrına taşınmıştır. Zengin adam da ölmüş ve Hades'e gitmiştir, fakat geçitvermez bir uçurumla onu İbrahim'in bağrından ayıran bir yerde işkence görmektedir.

Şu da not edilmelidir ki İbranice'deki "Şeol" Grekçe'de "Hades" olur ve Grekçe'deki "Hades" Latince'de Elçilerin İnanç Açıklaması'nda kullanılan (descendit ad inferna [ya da infernas]) "İnfernus" olur. Vulgata çevirisinde, Eski Antlaşma'daki çoğu "Şeol" ve Yeni Antlaşmadaki "Hades" "İnfernus" olarak verilir, örneğin yerinaltı.

Bu nedenle İnanç Açıklamasını okurken ve Mesih'in "cehenneme indiğini" söylerken, Gehenna'ya ya da Ateş Gölü'ne indiğini söylemiyoruz. Bunun yerine, yerinaltına, ölümler diyarına, İbranice'de "Şeol", Grekçe'de "Hades" denilen yere indiğini söylüyoruz. Kutsal Kitap, Mesih'in çarmıhtaki ölümüyle üçüncü gün dirilişi arasında, bedeninin mezarda yattığını, insan ruhunun tüm ruhların Yargı Gününden önce gittikleri yer olan Hades'e gittiğini öğretmektedir.

Bu, Petrus'un 16. Mezmur'dan alıntıladığı ve Mesih'e işaret ettiği Elçilerin İşleri 2. bölümdeki vaazında açıktır (Elçilerin İşleri 2: 24-31). Orjinal kurgusunda, Mezmur 16 Davut'un Tanrı'nın ruhunu Hades'te terk etmeyeceğine dair güvenini ifade ettiği bir mezmurdur. Fakat işin tuhaf yanı burada yatmaktadır. Petrus, Davut'un gerçekte kendisinden söz etmediğini söylemektedir. Petrus, Davut'un öldüğünü, gömüldüğünü ve mezarında o güne dek onlarla olduğunu söylemiştir. Bu nedenle de Davut kendinden bahsediyor olamaz. Aksine, Davut bir peygamber olduğundan ve Tanrı'nın Davut'un tahtına soyundan birini geçireceğine dair vaatte bulunmuş olduğunu bildiğinden Davut aslında geleceği gördü ve Mesih'in dirilişinden bahsetti. Davut "Ruhumu ölümler diyarına terk etmezsin" dediğinde, İsa'nın bir gün ağzından çıkacak olan sözleri söylemiştir. Bu nedenle, Elçilerin İşleri 2: 27-31'de Petrus'un alıntı yaptığı Mezmur'un İsa'ya işaret etmesi İsa'nın Hades'e indiğini ifade eden İnanç Açıklaması için önemli delildir.

Açıklamak gerekirse İsa, Hades'te geçici cezanın yeri olan, kötüklerin bulunduğu kısma gitmedi. Bunun yerine Hades'te gittiği kısım doğruların gittiği, Tanrı'nın huzurundaki sevinç yeri idi. Hades'in bu kısmına ayrıca "cennet" veya "İbrahim'in yanı" denmektedir. İşte bu nedenle İsa çarmıhtaki hayduta "Bugün benimle birlikte cennette olacaksın"(Luka 23:43) dedi.

Şimdi “cehenneme indi” ifadesinin gerçekte ne anlama geldiğini kavradık, başka önemli bir soru sormanın zamanı geldi: İsa Hades’te ne yaptı? Eğer Hades’te ruhların etrafındaki ruhların farkına varma yetisine sahip olduğunu varsayarsak, o zaman speküle etmek için kışkırtıcıdır. Hala Üçlübirliğin ikinci kişisiyle bir olarak, İsa’nın insan ruhu ölümler diyarına girdiğinde, bazı konuşmaların yer almış olması gerekir gibi gelmektedir.

Kilise tarihinde, üç ana spekülasyon yer almaktadır. İlki açıkça yanlıştır, ikincisi de yanlıştır fakat daha Ortodoks bir yolla yeniden formüle edilmiştir ve üçüncüsü de Ortodoks’tur fakat Kutsal Kitap yalnızca hakkında ipuçları verir.

İLK SPEKÜLASYON: TÖVBE İÇİN İKİNCİ BİR ŞANS

Açıkça yanlış olan ilk spekülasyon; İsa’nın müjdeyi duyurduğu ve Mesih’in gelişinden önce ölenlere tövbe etmek için ikinci bir şans verdiğidir. Ancak bu spekülasyon açık bir şekilde yanlıştır. Ölümden sonra tövbe etmek için ikinci bir şans olmadığını biliyoruz. Kutsal Kitap açıkça “İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmaz olduğu gibi, Mesih bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklemek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.” (İbraniler 9:27-28) öğretir. İsa’nın kendisi de aynı şeyi öğretmiştir. İbrahim’in zengin adama Hades’te söylediklerini anımsayın “Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.” (Luka 16:26). Kendisi gelmeden önce ölenlere kurtulmaları adına ikinci bir şans vermek için müjdeyi duyurduğu spekülasyonunu çürütür.

İKİNCİ SPEKÜLASYON: ESKİ ANTLAŞMA KUTSALLARINI LIMBO’DAN KURTARMAK

İkinci spekülasyonun kilise tarihinde büyük bir etkisi vardır. Bir doktrin olarak resmi olarak hiçbir zaman ilan edilmemesine rağmen, bu popüler Roma Katolik görüşüdür. Orta Çağ boyunca popüler Roma Katolik görüşü ölümünden sonra İsa’nın Limbo denilen yere (limbus patrum), Hades’in içine, Eski Antlaşma kutsallarını bu zindandan kurtarmak ve cennete götürmek için indiidir.

Bu görüşle ilgili sorun, Limbo diye bir yerin olmamasıdır. Eski Antlaşma’daki imanlıların öldüğünde, Tanrı’nın huzurundaki sevinci tattıklarını biliyoruz. Örneğin Mezmur 73’de, Asaf Rab’be “Senden başka kimim var göklerde? İstemem senden başkasını yeryüzünde.” (Mezmur 73:25) demektedir. Eski Antlaşma’daki imanlılar Limbo’da sıkışıp kalmamıştır. Calvin, İsa’nın Eski Antlaşma imanlılarını Limbo’dan özgür kıldığını iddia eden Katolik görüşüyle ilgili, çocuk masalı demektedir.

Ancak bu spekülasyon bu kadar çabuk sıvışmamalıyız. Daha ortodoks bir şekilde kurtarılacağına ve yeniden formüle edilebileceğine inanıyorum. Eski Antlaşma’daki kutsallar zaman zaman Tanrı’nın kendilerini Şeol’den fidiye ile kurtaracağına dair güvenlerini ifade etselerde, diğer zamanlarda sıcak tüylerle Şeol’a inmenin mutlu bir his olmadığını düşünmüşlerdir. Endişeli bir bekleyiş vardı, çünkü Mesih henüz gelmemişti. Ağıt mezmurlarında, mezmur yazarı Tanrı’dan ölmesine izin vermemesi için yakarır. Şunun gibi retorik sorular sorar: ölümler Seni yüceltir mi? Sadıkların unutulmuşları diyarına mı terk

edilecek? Objektif olarak Eski Antlaşma kutsalları ölümlerinde Tanrı'nın huzurunda bereketlendiler, fakat subjektif olarak ölüm konusunda endişeliydiler. Bu nedenle İsa Hades'e indiğinde, Eski Antlaşma kutsalları arasındaki varlığı görkemi bir an olmalıdır. Bunu, İsa'nın karanlık bir odaya girip ışıkları acıması olarak düşünmek istiyorum.

Bu yeniden formüle edilmeye destekte, J.I. Packer Eski Antlaşma imanlılarının ruhlarının Mesih tarafından "Mükemmelleştirildiğini" söyleyen İbraniler'de iki ayete başvurur. İbraniler 11. Bölümü hatırlarsınız, Eski Antlaşma imanlılarının uzun bir listesini verir –Habil,Hanok, Nuh, İbrahim, Sara, Musa vb. En sonunda, "İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı. Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı." (İbraniler 11: 39-40) dediğini görüyoruz. İkinci ayet bir sonraki bölümde "Oysa sizler Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksek Yeruşalim'e, bir bayram şenliği içindeki on binlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yagıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız." (İbraniler 12: 22-24)'e işaret eder. Bu örnek, Eski Antlaşma imanlılarının öldüklerinde değil, fakat daha sonra İsa Mesih tarihte kefareti ödediğinde mükemmelleştirildiklerini göstermektedir.

Bu Limbo'yla ilgili Roma Katolik bağlamın çıkmaz bir yola girdiğinin esas gerçeğidir. İnsan uydurması mitlerden tiksinen Calvin bile bu esas gerçeği kabul etmiştir. Mesih'in Eski Antlaşma imanlılarının üzerine parladığını söylemiştir. Varlığının ışığı, önceden yalnızca tadımlık aldıkları kurtuluşu açıkça görebilmelerini sağlamıştır.

ÜÇÜNCÜ SPEKÜLASYON: ŞEYTAN'A KARŞI KAZANILAN ZAFERİN İLAN EDİLMESİ

Bu, bizi üçüncü spekülasyona götürür. İçlerinden en fazla Kutsal Kitap'a olan budur, fakat Kutsal Kitap'ta yalnızca ip uçlarına sahiptir. İsa ölümünden sonra Hades'e indiğinde, Şeytan'a karşı kazandığı zaferi ilan ediyor gibi gözükmektedir. Luther ve izleyecileri bu görüşün bir versiyonunu benimsemiştir. Hades'te zaferini ilan etmesine muhtemel bir ipucu, Petrus'un İsa'nın zindandaki ruhlara gittiğini ve müjdeyi duyurduğunu söylediği 1. Petrus'tur (1.Petrus 3:19). Bu pasaj, bu tezin ölçeğinin ötesinde yorumsal bulmacalarla doludur. Fakat olası bir yorum bu üçüncü spekülasyona destek verebilir.

Buna ek olarak, Tanrı'nın Eyüp'ü bir kasırganın için yanıtladığı Eyüp kitabının septaugant çevirisinde bir çok kilise babası bir ayete başvurmuşlardır. Tanrı, Eyüp'e kendisini O'nun yerine koyması için bir dizi retorik soru sorar: "Denizin kaynaklarına vardın mı, Gezdin mi enginin diplerinde? Ölüm kapıları sana gösterildi mi? Gördün mü ölüm gölgesinin kapılarını?"(Eyüp 38:16-17). Daha önce İ.S. 359'daki Sirmium Konseyi İnanç Açıklaması'ndan söz ettim. Bu konseydeki piskoposlar şimdi fatihleri olanın huzurunda şeytanın titrediği, Mesih'in Hades'e inişinden bir peygamberlik olarak söz eder. Buna uygun olarak, Sirmium Dördüncü İnanç Açıklaması'na şunu eklemiştirler: "Çarmıha gerildiğini, öldüğünü ve yeraltındaki bazı kısımlara indiğini ve oradaki her şeyi düzene koyup yendiğini, cehennemimin bekçilerinin O'nu gördüğünü ve titrediğini ve üçüncü gün ölümden dirildiğini biliyoruz."

Böylece ölümlere tövbe etmesi için ikinci bir şans verdiği spekülasyonu elden çıkarılabilir. İkinci ve üçüncü spekülasyonlar o kadar çabuk çıkarılmaz, Kutsal Kitap'ta İsa'nın ruhu Hades'e girdiğinde dünyanın sarsıldığına (ya da Hades'in sarsıldığına) dair orada veya burada ipuçları bulunur.

Nihayetinde, önlem almak hikmetlice olur. Dogmatik olmamalıyız. Fakat şu kadarını söyleyebiliriz. İsa Mesih Hades'e indiğinde, tarihsel bir olayın gerçekleştiğine dair bu ilk işaret; evrenin kumaşı temelden değişiyordu, çünkü kefareti ödenmiş ve sonsuz doğruluğu getirmişti. Kurtuluşunun tamamlanmış olmasına dair bu vahiy Hades'te işitilen bir gök gürültüsü gibiydi. Kayıp ruhlar ve şeytan için, Mesih'in yerinaltının da Rabbi olduğuna dair korkunç bir işaret ve Yargı Günü geliyordu. Fakat Eski Antlaşma imanlıları için, Hades'in şimdi onlar için cennete dönüşeceğine ve bir gün yeni yaratılışa yaşamak için dirilmiş bedenlerle diriltileceklerine dair görkemli vahiydi.

BU GERÇEĞİN İŞLEVSEL TESELLİSİ

Mesih'in "Hades'e inmiş" olduğu gerçeğinden ne gibi işlevsel bir teselli çıkarabiliriz?

İsa Mesih'in önümüzden gittiğini ve ölümden sonsuz yaşama geçiş yolu hazırladığını bilmek teselli edicidir. Bizlerin tecrübe edeceği gibi ölümü tecrübe etmiştir ve bizler için diriliş yaşamının diğer boyutuna geçmiştir. İsa, tüm ölenlerin kaderini paylaşmıştır. Bir zamanlar ölümlerin, Hades'te bedenlerinden ayrılan ruhların arasındaydı. İsa, tıpkı bizim gibi gerçekten de insandır. Ebedi, Tanrı'nın İlahi Oğlu olmasına rağmen, bu hiçbir şekilde O'nun tamamen insan doğasına da sahip olduğunu gözden çıkarmadı. O bizlerden biri gibi olan, beden alan, düşmüş insan kaderimizi her şekilde – sıkıntılarda, hatta ölüm acısını bile; paylaşmış olan Tanrı Oğlu'dur. İbranilerin yazarının dediği gibi, bizlerden biri gibiydi ve bizlere kardeşlerim demekten utanmadı – Kardeşimiz olarak bu kapasitede, Tanrı'nın lütfuyla bizlerin yerine "ölümü tattı"(İbr. 2:9).

Tertullian bundan Mesih'in gerçek insan doğası olarak söz etmektedir. Ruhla ilgili olarak tezinde şunları yazmış:

"Mesih Tanrı olmasına rağmen, aynı zamanda insan da olarak... tamamen razı oldu (insan doğasının yasasıyla) ölü bir adamın durumuyla Hades'te kalacak; yerinderinliklerine inmeden önce göğün yükseklerine çıkmadı."

Beden almış Tanrı olarak, ölümü başka bir şekilde tattığını düşünebilirsiniz. Günahlarımızın kefareti çarmıhta ödediğinde ve son nefesini verdiğiğinde, insan ruhunun cennette Tanrı'nın sağında ayrılmış özel bir yere gitmiş olduğunu düşünebilirsiniz. Fakat böyle değil, yüceltilmesi için zamanı gelmemişti. Tanrı'nın beden almış Oğlu olması son kez akçaltılmasından O'nu kayırmadı. Bir basamak daha aşağı indi. Kozmik derinliğin dibine henüz ulaşılmadı. Hades'e inmeliydi. Aşağıya, en derinler, göklerin yüksekliğinden sembolik olarak en uzağa inmeliydi ve oraya gitti, günahlarımızın bedelini ödemek için değil, fakat bizleri ölümün zincirinden özgür kılmak için.

Düşmüş insanlığımızı yalnızca ölüme giderek paylaşmamış. Fakat o insansal yönünde bizim adımıza ölüme de zafer kazanmıştır. Tekrar ve tekrar Yeni Antlaşma İsa'nın ölümden soyut

bir şekilde dirilmediğini, fakat “ölülerin arasından” dirildiğini söylemektedir. İsa “Bedenin, yani kilisenin başı O’dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasından ilk doğan O’dur.”(Kolosililer 1:18; Vahiy 1:5). Üçüncü gün, Güçlü Kurtarıcı, Kral, Hades’in Rabbi olarak ölümden aralarından ilk doğan olarak görkemli bir şekilde dirilmiştir. Ölümle yüzleştiğimizde İsa’nın ölümü yendiğini ve bizi ölümün gücünden kurtardığını hatırlayabiliriz.

Vahiy’in ilk bölümünde elçi Yuhanna “Rabbin gününde ruhta” olduğunu söyler. Kendinden geçerek “İnsanoğluna benzer birinin” uzun bir kaftan giydiği görünümü görür. Yüzü güneş gibi parlamaktadır. O’nu gördüğünde, ölü gibi ayaklarının dibine serilir. Fakat sağında duran Rab onu teselli eder ve “Korkma, ilk ve son ve yaşayan Benim. Ölmüştüm ama sonsuzluklar boyunca diriyim, ölümün ve Hades’in kapılarının anahtarı bendedir.” (Vahiy 1: 17-18).

Bu nedenle, ölümden korkmamıza gerek yoktur. Ölülerin ruhlarının şu an bulunduğu yere gitme zamanımız geldiğinde, oraya yalnız gitmeyeceğimizi ya da kederle yüzleşmeyeceğimizi biliyoruz. İsa bizim için orada bulunmaktadır ve bizleri görecektir.

DIPNOT: HADES NEREDE?

Hade ve cennetle ilgili olarak coğrafik terminoloji kullanırken dikkatli olmamız gerekir sanırım. Hades nerede? Copernicus’tan önce hemen hemen herkez literal olarak yerin altında olduğunu düşündü. Fakat Copernican öncesi bir “dünya resmine” herhangi bir Kutsal Kitapsal uydurmaya çalışmanın savunulacak bir yanı yoktur (Weltbild). Hades’e inmek dili metaforiktir. Cennet nerede? Literal olarak “yukarıda” gökyüzünde mi? Kesinlikle, fakat “yukarı” tüm yöneltmelerde dünyanın dışına yayılmaktadır. Meredith Kline’a göre meleklerin görünmeyen dünyasıdır, her yerde mevcuttur ve yalnızca Mesih’in ikinci gelişinde açığa çıkarılmayı beklemektedir.

Hades veya Cenneti bu evrenin içinde var olan literal yerler olarak düşünmemek daha iyidir, fakat ruhun ölüm sonrası, Tanrı’yla ilişkide diriliş-öncesi varlığı olarak düşünülmelidir. Vaiz ölümde “Toprak geldiği yere dönmeden, Ruh onu veren Tanrı’ya dönmeden, Seni yaratanı anımsa.”(Vaiz 12:7) demektedir. Tüm bildiğimiz, ölümde tüm ruhlarıb “Tanrı’ya döndüğüdür.” Doğru olan bunu bereket; kötü olan ise geçici yargı olarak deneyimler nihai yargıyı beklerken. Hades’in iki bölüm olduğunu söyleyen Kutsal Kitapsal dil ölümün iki farklı deneyimi olduğunu göstermeyi amaçlayan bir metafordur.

Sonuç olarak, doğrunun öldükten sonra Hades’in bereket kısmına, ya da İbrahim’in yanına, ya da Cennete gittiğini söylemek arasında fark yoktur. Bunlar, aynı şeyi söylemeyi meşrulaştırma yollarıdır.

	Kitap	Referans	İbranice	Grekçe	Vulgata	Türkçe
1	Yaratılış	37:35	Şeol	Hades	İnfernum	Mezar
2	Yaratılış	42:38	Şeol	Hades	İnferos	Mezar
3	Yaratılış	44:29	Şeol	Hades	İnferos	Mezar
4	Yaratılış	44:31	Şeol	Hades	İnferos	Mezar
5	Çölde Sayım	16:30	Şeol	Hades	İnfernum	Karanlık
6	Çölde Sayım	16:33	Şeol	Hades	İnfernum	Karanlık
7	Yasanın Tekrarı	32:22	Şeol	Hades	İnferni	Cehennem
8	1.Samuel	2:6	Şeol	Hades	İnfernum	Mezar
9	2.Samuel	22:6	Şeol	Thanatos	İnferi	Cehennem
10	1.Krallar	2:6	Şeol	Hades	İnferos	Mezar
11	1.Krallar	2:9	Şeol	Hades	İnfernum	Mezar
12	Eyüp	7:9	Şeol	Hades	İnferos	Mezar
13	Eyüp	11:8	Şeol	Hades	İnferno	Cehennem
14	Eyüp	14:13	Şeol	Hades	İnferno	Mezar
15	Eyüp	17:13	Şeol	Hades	İnfernus	Mezar
16	Eyüp	17:16	Şeol	Hades	İnfernun	Karanlık
17	Eyüp	21:13	Şeol	Hades	İnferna	Mezar
18	Eyüp	24:19	Şeol	-	İnferos	Mezar
19	Eyüp	26:6	Şeol	hades	İnferus	Cehennem
20	Mezmur	6:5	Şeol	Hades	İnferno	Mezar
21	Mezmur	9:17	Şeol	Hades	İnfernum	Cehennem
22	Mezmur	16:10	Şeol	Hades	İnferno	Cehennem
23	Mezmur	18:5	Şeol	Hades	İnferi	Cehennem
24	Mezmur	30:3	Şeol	Hades	İnferno	mezar

25	Mezmur	31:17	Şeol	Hades	İnferno	mezar
26	Mezmur	49:14a	Şeol	Hades	İnferno	mezar
27	Mezmur	49:14b	Şeol	Hades	İnferno	mezar
28	Mezmur	49:15	Şeol	Hades	İnferi	mezar
29	Mezmur	55:15	Şeol	Hades	İnferum	Cehennem
30	Mezmur	86:13	Şeol	Hades	İnferno	Cehennem
31	Mezmur	88:3	Şeol	Hades	İnferno	Mezar
32	Mezmur	89:48	Şeol	Hades	İnferi	Mezar
33	Mezmur	116:3	Şeol	Hades	İnferni	Cehennem
34	Mezmur	139:8	Şeol	Hades	İnferno	Cehennem
35	Mezmur	141:7	Şeol	Hades	İnferi	Mezar
36	Sül.Öz.	1:12	Şeol	Hades	İnfernus	Mezar
37	Sül.Öz.	5:5	Şeol	Hades	İnferos	cehennem
38	Sül.Öz.	7:27	Şeol	Hades	İnferi	cehennem
39	Sül.Öz.	9:18	Şeol	Hades	İnferni	cehennem
40	Sül.Öz.	15:11	Şeol	Hades	İnfernus	cehennem
41	Sül.Öz.	15:24	Şeol	Hades	İnferno	cehennem
42	Sül.Öz.	23:14	Şeol	Hades	İnferno	cehennem
43	Sül.Öz.	27:20	Şeol	Thanatos	İnfernus	cehennem
44	Sül.Öz.	30:16	Şeol	hades	İnfernus	Mezar
45	Vaiz	9:10	Şeol	Hades	İnferos	Mezar
46	Ezgiler Ezgisi	8:6	Şeol	Hades	İnferus	Mezar
47	Yeşaya	5:14	Şeol	Hades	İnfernus	Cehennem

48	Yeşaya	14:9	Şeol	Hades	İnfernus	Cehennem
49	Yeşaya	14:11	Şeol	Hades	İnferos	Mezar
50	Yeşaya	14:15	Şeol	Hades	İnfernun	Cehennem
51	Yeşaya	28:15	Şeol	Hades	İnferno	Cehennem
52	Yeşaya	28:18	Şeol	Hades	İnferno	cehennem
53	Yeşaya	38:10	Şeol	Hades	İnferi	Mezar
54	Yeşaya	38:18	Şeol	Hades	İnfernus	Mezar
55	Yeşaya	57:9	Şeol	Hades	İnferos	Cehennem
56	Hezekiel	31:15	Şeol	Hades	İnferos	Mezar
57	Hezekiel	31:16	Şeol	Hades	İnfernun	cehennem
58	Hezekiel	31:17	Şeol	Hades	İnferni	cehennem
59	Hezekiel	32:21	Şeol	Bothros	İnferno	cehennem
60	Hezekiel	32:27	Şeol	Hades	İnfernum	cehennem
61	Hoşea	13:14a	Şeol	Hades	Mortis	Mezar
62	Hoşea	13:14b	Şeol	Hades	İnferne	Mezar
63	Amos	9:2	Şeol	Hades	İnfernum	Cehennem
64	Yunus	2:2	Şeol	Hades	İnferni	Cehennem
65	Habakkuk	2:5	Şeol	Hades	İnfernus	Cehennem
66	Eyüp	33:22	Mut	Hades	Mortiferis	Mezar
67	Eyüp	38:17	Mavet	Hades	-	Ölüm
68	Mezmur	93:17	Dumah	Hades	İnferno	Sessizlik
69	Mezmur	113:25	Dumah	Hades	İnfernum/silentium	Sessizlik

70	Sül.Öz.	2:18	Rephaim	Hades	-	Ölü
71	Sül.Öz.	14:12	Mavet	Hades	Mortem	Ölüm
72	Sül.Öz.	16:25	Mavet	Hades	Mortem	Ölüm
73	Yeşaya	14:19	Bor	Hades	Laci	Karanlık
74	Tobit	3:10	-	Hades	-	Mezar
75	Tobit	13:2	-	Hades	İnfernum	Cehennem
76	Ester	3:13g	-	Hades	-	Mezar
77	Sül. Bilgeligi	1:14	-	Hades	İnferorum	Ölüm
78	Sül. Bilgeligi	2:1	-	Hades	İnferis	Mezar
79	Sül. Bilgeligi	16:13	-	Hades	Mortis	Cehennem
80	Sül. Bilgeligi	17:13	-	Hades	İnferis	Cehennem
81	Sirak	9:12	-	Hades	İnferos	Mezarları
82	Sirak	14:12	-	Hades	İnferorum	Mezar
83	Sirak	14:16	-	Hades	İnferos	Mezar
84	Sirak	17:27	-	Hades	-	Mezar
85	Sirak	21:10	-	Hades	İnferi	Cehennem
86	Sirak	28:21	-	Hades	İnferus	Mezar
87	Sirak	41:4	-	Hades	İnferno	Mezar
88	Sirak	48:5	-	Hades	İnferis	Ölüler diyarı
89	Sirak	51:5	-	Hades	İnferi	Cehennem
90	Sirak	51:6	-	Hades	İnfero	Cehennem
91	Baruk	2:17	-	Hades	İnferno	Mezarlar
92	Baruk	3:11	-	Hades	İnfernum	Mezar

93	Baruk	3:19	-	Hades	İnferos	Mezar
94	Daniel	3:88	-	Hades	İnferno	-
95	2.Makabele r	6:23	-	Hades	İnfernum	Mezar
96	3.Makabele r	4:8	-	Hades	-	-
97	3.Makabele r	5:42	-	Hades	-	-
98	3.Makabele r	5:51	-	Hades	-	-
99	3.Makabele r	6:31	-	Hades	-	-
10 0	Odes	2:22	-	Hades	-	-
10 1	Odes	3:6	-	Hades	-	-
10 2	Odes	6:3	-	Hades	-	-
10 3	Odes	11:10	-	Hades	-	-
10 4	Odes	11:18	-	Hades	-	-
10 5	Sül. Mezmu ru	15:10	-	Hades	-	-
10 6	Sül. Mezmu ru	16:2	-	Hades	-	-
10 7	3.Krallar	2:35o	-	Hades	-	-
10 8	Matta	11:23	-	Hades	İnfernum	cehenne m
10 9	Matta	16:18	-	Hades	İnferi	cehenne m
11 0	Luka	10:15	-	Hades	İnfernum	cehenne m
11 1	Luka	16:23	-	Hades	İnferno	cehenne m

11 2	Elç. İş.	2:27	-	Hades	İnferno	cehenne m
11 3	Elç. İş.	2:31	-	Hades	İnferno	cehenne m
11 4	Vahiy	1:18	-	Hades	İnferni	cehenne m
11 5	Vahiy	6:8	-	Hades	İnferus	cehenne m
11 6	Vahiy	20:13	-	Hades	İnferus	cehenne m

Filename: Cehenneme Indi (Dr. Lee Irons).docx
Directory: /Users/darlenenbocek/Documents/ProtestanReform/updated_To_UPLO
AD/DONE
Template: /Users/darlenenbocek/Library/Group
Containers/UBF8T346G9.Office/User Content.localized/Templates.localized/Normal.dotm
Title:
Subject:
Author: Microsoft Office User
Keywords:
Comments:
Creation Date: 3/9/23 1:05:00 PM
Change Number: 2
Last Saved On: 4/7/23 4:41:00 PM
Last Saved By: Darlene Bocek
Total Editing Time: 3 Minutes
Last Printed On: 4/7/23 5:15:00 PM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 13
Number of Words: 3,496
Number of Characters: 22,445 (approx.)